

Дневникъ

(стенографски)

на

XVII^{то} обикновено Народно събрание.

Втора редовна сесия.

Отваряне и 1 заседание, понеделникъ, 14 декемврий 1915 г.

Точно въ 11^{1/2} ч. преди пладнѣ г. г. народнитѣ прѣдставители се събраха въ засѣдателната зала на Народното събрание.

Въ 11^{3/4} ч. Негово Величество Царѣтъ пристигна въ Народното събрание, посрѣщанъ на прѣдвѣрието у входа на Народното събрание отъ Министерския свѣтъ и прѣдседателството на Народното събрание.

Пристигането на Негово Величество Царя се съобрази на народнитѣ прѣдставители отъ прѣдседателя на Народното събрание, което се посрѣщна съ бурни и продължителни ржкоплѣскания отъ дѣсницата, дѣсния центъръ, лѣвицата и публиката.

Негово Величество влѣзе въ залата на Народното събрание, прѣдседствуванъ отъ прѣдседателството на Събраниято и отъ Министерския свѣтъ и послѣдванъ отъ Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдникътъ, отъ Негово Височество Князь Кирилъ Прѣславски и отъ гражданската и военната си свити и, всрѣдъ бурни и продължителни ржкоплѣскания и „ура“ отъ дѣсницата, дѣсния центъръ, лѣвицата и публиката, се възкачи на прѣстола.

Отъ дѣсната страна на прѣстола застанаха Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдникътъ, Негово Височество Князь Кирилъ Прѣславски, софийскиятъ митрополитъ, Негово Високопрѣосвещенство г. Партений и Министерскиятъ свѣтъ, а отъ лѣвата — прѣдседателството на Народното събрание и гражданската и военната свити на Негово Величество.

Като се възкачи на прѣстола, стоешкомъ Негово Величество отвори втората редовна сесия на XVII-то обикновено Народно събрание съ слѣдното тронно слово:

„Г. г. народни прѣдставители! Азъ и правителството ми употребихме неимоверни усилия въ продължение на повече отъ една година отъ започване на общоевропейската война, за да постигнемъ споразумѣние съ нашата съсѣдка Сърбия и по миренъ начинъ да си повърнемъ земятъ, които тя ни бѣ вѣроломно заграбила. Тия наши усилия се осуетиха отъ непрѣклонното упорство на Сърбия, която отказа да ни отстъпи доброволно Македония. Като изчерпахме всички мирни срѣдства за постигане на горната цѣль, и за да туря край на неспасното тегло на нашитѣ поробени братя, азъ бѣхъ принуденъ да заповѣдамъ на нашата армия да навлѣзе въ Сърбия, за да извоюва свободата имъ, да извърши обединението на народа ни.

И съ гордостъ констатирамъ, че нашитѣ войски съ безподобенъ устремъ и необикновена храбростъ се втурнаха срѣщу неприятеля и, сражавайки се рамо до рамо съ доблестнитѣ и покрититѣ съ слава войски на нашитѣ съюзници — Германия и Австро-Унгария, въ по-малко отъ два мѣсеца разгромиха коварния неприятелъ и го изгониха изъ земята му.

Нѣщо по-славно извършиха тѣ! Дошлиятъ въ Македония войски отъ двѣтъ велики държави — Англия и Франция, за срамъ на цивилизацията и на своето минало, да подкрѣпятъ и утвърдятъ сръбската тирания надъ измѣчени българтски народъ, бидоха прогонени отъ Македония. И сега нито единъ неприятелски кракъ не тѣпче земята, мила на нашитѣ герои и мъченици отъ миналото и славно настояще!

Честь и слава на побѣдоносното българско войнство, което съ своето мъжество, издржливостъ и стремителностъ, изново прослави нашето отечество и оружие и спечели вѣчната признателностъ на освободенитѣ свои братя, радостта и възторга на които то бѣ щастливо да изпита въ незабравимитѣ трогателни сцени въ мѣстата и градоветѣ, гдѣто носѣше свободата и чупѣше робскитѣ вериги! Поклонъ предъ паметята на загиналитѣ на бойнитѣ полета герои, които съ кръвта си запечатаха народното обединение!

Г. г. народни прѣдставители! Правителството ми ще ви прѣдстави за разглеждане и гласуване 6/12 отъ бюджета за 1916 г. за гласуването на необходимитѣ кредити за нуждитѣ на войната, за издржане бѣднитѣ войнички семейства, за поддържането реда и управлението въ новоосвободенитѣ и завзети отъ нашата армия земи и за уредбата на присъединената къмъ царството ми на двата брѣга на р. Марица земя, която, по постигнатото споразумѣние съ съюзната отоманска империя, последната отстъпи на България, като залогъ на трайно приятелство и честито сътрудничество за постигане на висши общи за двѣтъ държави интереси.

Правителството ми ще прѣдстави на ваше одобрене всички мѣропрятия, които то по необходимостъ и въ съзнание важността на момента, за нуждитѣ на армията, за охраната на отечеството и за сполучливо водене на войната, побърза да изработи и тури въ дѣйствиe.

Г. г. народни прѣдставители! Убѣденъ, че, проникнати отъ великия моментъ, който прѣживѣваме, и отъ съзнанието на истински родолюбци, вие ще проявите въ дѣйността си единодушие и сплотеностъ, нужни повече отъ всякой другъ пътъ за отечеството, призовавамъ Божието благословение надъ вашитѣ трудове и обявявамъ за открити засѣданията на втората редовна сесия на XVII-то обикновено Народно събрание.

Да живѣе българскиятъ народъ!

Да живѣе храбрата българска армия!

София, 14 декемврий 1915 г.

Фердинандъ.

Приподписаха словото:

Председател на Министерския съвет, министър на външните работи и на изповяданията:

Д-ръ В. Радославовъ.

Министър на вътрешните работи и народното здраве:

Хр. Г. Поповъ.

Министър на народното просвещение: **П. Пешевъ.**

Министър на финансите: **Д. Тончевъ.**

Министър на правосъдието: **Хр. Ив. Поповъ.**

Министър на войната, генерал-майоръ: **К. Найденовъ.**

Министър на търговията, промишлеността и труда:

Ж. Бакаловъ.

Министър на земледелието и държавните имоти:

Д-ръ П. Динчевъ.

Министър на обществените сгради, пшаницата и благоустройството: **Д. Петковъ.**

Министър на железниците, пощите и телеграфите:

Н. Апостоловъ.

Последните думи на Негово Величество бидоха съпроводени съ въздушено „ура“ и продължителни бурни ръкоплъскания от дѣсницата, дѣсния центъръ, лѣвницата и публиката.

Негово Величество Царятъ, прѣдседстваващъ отъ прѣдседателството на Народното събрание и отъ Министерския съветъ и последванъ отъ Негово Височество Прѣстопронаслѣдникътъ, отъ Негово Височество Князь Кирилъ Прѣславски и отъ гражданската и военната си свита, излизе отъ засѣдателната зала.

Слѣдъ излизането на Негово Величество отъ Народното събрание, членове на Министерския съветъ и прѣдседателството се върнаха въ залата, посрещнати съ викове „ура“ и бурни ръкоплъскания отъ дѣсницата и дѣсния центъръ.

Негово Високопрѣсвещенство софийскиятъ митрополитъ г. Партений въ послужение съ софийското духовенство извърши тържественъ водосветъ и молебенъ.

Подиръ това бурното на Народното събрание, г. г. министрите и народните прѣдставители заеха мѣстата си.

Прѣдседателтъ: (Звъни) Г. секретартъ ще прочете имената на ония г. г. народни прѣдставители, които не сѫ се разписали въ списъка, за да се констатира колко присъствуватъ и колко отсъствуватъ.

Секретаръ д-ръ Д. Димитровъ: (Прочита списъка) Георги Абаджиевъ, Мехмедъ Джелалъ Абединъ (отсъствува), Михаилъ Аврамовъ, Никола Алтимирски, Георги п. Анастасовъ, Захари Ангеловъ (отсъствува), Иванъ Ангеловъ (отсъствува), Константинъ Апостоловъ, Никола Апостоловъ, Димитъръ Арнаудовъ, Недѣлко Атанасовъ, Никола Атанасовъ, Щерю Атанасовъ (отсъствува), Салимъ Ахмедовъ (отсъствува), Тефигъ х. Ахмедовъ, Марчо Атанасовъ (отсъствува), Иванъ Багárovъ (отсъствува), Жечо Бакаловъ, Панко Бакаловъ (отсъствува), Милко Бечевъ (отсъствува), Димитъръ Благоевъ, Стефанъ Б. бчевъ, Христо Божики, Константинъ Бозвелиевъ, Александъръ Ботевъ, Стоянъ Божковъ, Григоръ Бояджиевъ, Христо Бояджиевъ, Недѣлко Бракаловъ, Атанасъ Буровъ, д-ръ Борисъ Вазовъ, Панко Вангелювъ, Григоръ Василевъ, Костадинъ Василевъ, д-ръ Димитъръ Вачевъ, Александъръ Величковъ, Иванъ Велчевъ, Милушъ х. Вълчевъ, Йонко Веселиновъ, Илия Вълчевъ, Тома Вълчевъ, Недѣлко Гарвановъ, д-ръ Никола Генадиевъ, Павелъ Генадиевъ, Христо Гендовичъ, Георги Генковъ (отсъствува), д-ръ Никола Георгиевъ, д-ръ Христо Георгиевъ, Дѣлчо Георгиевъ, Недѣлко Георгиевъ, Сѣбо Георгиевъ (отсъствува), Тодоръ Георгиевъ, Илия Георговъ, Атанасъ Германски, Иванъ Гершовъ, д-ръ Александъръ Гиргиновъ, Георги Голевъ, д-ръ Лазаръ Дагоровъ, Георги Данаиловъ, д-ръ Стоянъ Даневъ, Петъръ Даскаловъ, Йорданъ Дечевъ (отсъствува), Димитъръ Джанкардашияски, д-ръ Петъръ Джидровъ, Александъръ Димитровъ, Георги Димитровъ, д-ръ Димитъръ Димитровъ, Христо х. Димитровъ, Гочо Димовъ, Василъ Димчевъ, д-ръ Петъръ Димчевъ, Станчо Доневъ, Константинъ Досевъ (отсъствува), Стефанъ Дойчиновъ, Димитъръ Драпиевъ, Бешко Дуновъ, Иванъ Желевъ (отсъствува), Георги Занковъ, Христо Занковъ, Никола Здравковъ, Михаилъ Зелковъ, Станю Златевъ, Дончо Златковъ, Младенъ Златковъ, Шакиръ Зомириевъ, Хаджи Юсуфъ Ибраимовъ, Иванъ х. Ивановъ, д-ръ Сава Ивановъ, Йорданъ Ионовъ (отсъствува), Христо Кабакчиевъ, Сотиръ Календеровъ, Никола Калчевъ, Константинъ х. Калчевъ, Белизаръ Каракашевъ (отсъствува), Миле Каралевъ (отсъствува), Мехмедъ Кемалъ, д-ръ Симеонъ Кехлибаровъ, Георги Кирковъ,

Илия Кирковъ, Ангелъ п. Кировъ, Маринъ Ковачевъ, Радой Козаровъ, Величко Кознички, Василъ Коларовъ, Найдено Комановъ, Андрей Коновъ, Иванъ Костовъ, Иванъ М. Костовъ, Стоянъ Костурковъ, Григоръ Коцевъ, Добри Кротевъ, Ангелъ Крушковъ, Никола Кръстановъ, Захари Кръстевъ, Янко Кударовъ (отсъствува), Ангелъ Кундалевъ, димо Кюрчевъ (отсъствува), Василъ Карапанджовъ (отсъствува), Лазаръ Лазаровъ, Петъръ Лисевъ, Дамянъ Лихарски, Тодоръ Лукановъ, Коста Лулчевъ, Андрей Ляпчевъ, Рашко Маджаровъ, Григоръ Маджурковъ, Александъръ Малиновъ (отсъствува), Христо Марковски, Никола Марчевъ, Яковъ Матакиевъ, Александъръ Механджийски (отсъствува), Хафузъ Сали Мехмедовъ, Хафузъ Саджъ Мехмедовъ, Василъ Милевъ, Георги Миневъ (отсъствува), д-ръ Василъ Михалчевъ, Владимиръ Молловъ, Станчо Момчевъ, д-ръ Иванъ Момчиловъ, Данаилъ Момевъ, Никола Мушановъ, Стаменъ Минковъ, Никола Наумовъ, Начо Начевъ, Александъръ Недевъ (отсъствува), Кольо Недѣлковъ, д-ръ Йорданъ Нейовъ, Адамъ Нейчевъ, д-ръ Василъ Нейчевъ, Никола Ненчовъ, Василъ Николовъ, Константинъ Николовъ, Маринъ Ничовъ, Тодоръ Ноевъ, Стайко Нѣмски, Мано Облаковъ, Стоянъ Омарчевски, Константинъ Пананодовъ, Петъръ Панайотовъ, Стефанъ Париковъ, Паскаль Паскалевъ, Василъ Пасковъ, Кръстю Пастуховъ, Михаилъ Патевъ, Тома Пенковъ, Александъръ Пенчевъ, Добри Петковъ, Еню Петковъ, Стефанъ Петковъ, Методи Петровъ, Тодоръ Петровъ, Петъръ Пешевъ, Венедиктъ Поповъ, Георги Поповъ, Димитъръ Поповъ, Иванъ Г. Поповъ, Иванъ Т. Поповъ, Христо Г. Поповъ, Христо И. Поповъ, Георги Пошковъ, д-ръ Кирякъ Провадалиевъ, Тотю Продановъ, Иванъ Пѣвевъ, Христо Радойковъ, Александъръ Радоловъ, д-ръ Еню Разпоповъ, д-ръ Василъ Радославовъ, Коста Ранковъ, Йорданъ Рашевъ, Едхемъ Рухи бей, д-ръ Никола Сакаровъ, Янко Сакъзовъ, Сабри-бей Салимовъ, Аврамъ Свиначевъ, Коста Сидеровъ, Иванъ Симеоновъ, д-ръ Фоти Симеоновъ, Христо Славейковъ, Александъръ Станковъ, Илия Стоевъ, д-ръ Никола Стойчевъ, Георги Стоиловъ, Атанасъ х. Славчевъ, Пою Табаковъ, д-ръ Паскаль Табуриновъ, Михаилъ Такевъ (отсъствува), Дечо Теневъ, Теодоръ Теодоровъ, д-ръ Димитъръ Тодоровъ, Димитъръ Тончевъ, Константинъ Торляковъ, Димитъръ Тошковъ, Каменъ Тошевъ, Марко Турлаковъ, Теню Узуновъ, Якимъ Ушевъ, д-ръ Йосифъ Фахенхетъ, Исмаилъ Хакъбей, Иванъ Халачевъ, Никола Харлаковъ (отсъствува), Хашимъ бей, Никола Хитровъ, д-ръ Андрей Ходжовъ (отсъствува), Ненко Храновъ, Александъръ Христовъ, Талатъ Мехмедъ х. Хюсеиновъ, Хюси Хюсеиновъ, Асѣнъ Цанковъ, Иванъ Цановъ, Найчо Цановъ, Коста Ципорановъ, Крумъ Чапрашиковъ, д-ръ Владимиръ Черневъ, Стоянъ Чешмеджиевъ, Панайотъ Чорбаджиевъ, Атанасъ Черневъ, Стоянъ Шиваровъ, Никола Шишковъ, х. Махмудъ Сабри-бей Шукриевъ, Йорданъ Юрдановъ (отсъствува), д-ръ Божидаръ Ючормански (отсъствува), Димитъръ Яблански (отсъствува), д-ръ Тодоръ Янковъ, Христо Янковъ, Илия Януловъ.

Прѣдседателтъ: Отъ 245 народни прѣдставители отсъствуватъ 30; има налице 215. Сѣдователно, Народното събрание има достатъчно съставъ, за да засѣдава.

Г. г. народни прѣдставители! Както знаете, въ течение на врѣмето между двѣтъ сесии ние изгубихме двама наши другари: гюмюрджинския народенъ прѣдставителъ Мехмедъ-паша, убитъ отъ засада отъ свой неприятелъ, и войводата Христо Чернопѣевъ, който бѣ посвѣтилъ своя животъ за свободата на Македония и който, макаръ народенъ прѣдставителъ, не можа да се стърпи да не отиде тогава, когато го викаше отечеството, да изпълни свои дългъ като офицеръ, присѣдини се къмъ армията, и геройски, славно загина въ боя противъ неканенитѣ гости френци и англичани. Кая народното прѣдставителство да почетемъ паметъта на тия двама наши другари съ ставане на крака. (Всички народни прѣдставители ставатъ и произнасятъ: „Богъ да ги прости“)

Г. г. народни прѣдставители! Откакъ се раздѣлихме прѣди 9 мѣсеца отъ тукъ и се разотидохме по домоветѣ си, събитията се развили тѣй далеко, както малко отъ насъ, може-би, това очаквахъ. Слѣдъ залгванията съ празни обещания, за че ще получимъ своето, което прѣди двѣ години ни ограби коваренъ съседъ съ помощта на извѣстни велики сили, нашето правителство правилно прѣчиши кждѣ ни викатъ нашитѣ интереси. То, като се убѣди, че по миролюбивъ начинъ нѣма да вземе своето, прие прострѣната мощна ръка на три велики сили и ловка българския народъ да изпълни своя дългъ къмъ отечеството, да

вземе на нож ограбените български земи и да спаси братя си от погибел. Знамената, които прѣди двѣ години се свиха за по-благоприятни врѣмена, се развиха и българското храбро войнство полетѣ съ пълно съзнание къмъ идеала на България. Съ вихренъ устремъ то прѣскочи планини, скали и наводнени рѣки. Нито природни, нито изкуствени прѣпятствия не можаха да го спрат. Всѣки день ние четѣхме надането, прѣвземането на укрѣпени позиции и градове. Славната българска армия удивя свѣта съ своята храбростъ. Приятелитѣ на България възоржено отъ сърце тържествуваха — Берлинъ, Мюнхенъ, Виена, Буда-Пеща и Цариградъ празнуваха всѣка наша побѣда. Грандиозни манифестации се устройваха въ тия градове въ честъ на българския народъ. Неприятелскитѣ страни, обратно, отъ злоба измисляха разнообразни и безобразни небивалици. Българското войнство не се смути отъ нищо. (Бурни ржкоплѣскания отъ дѣсницата и дѣсния центъръ) То безъ шумъ изпълняваше своята задача и срази най-коварния си врагъ, Сърбия, освободи братя си отъ ужасното робство и показа на лъжекултурнитѣ англичани-френци своя мощенъ юмрукъ. (Бурни ржкоплѣскания) Съ крѣвта си то начерта границитѣ на българското царство. Ние, народнитѣ прѣдставители, отъ висотата на своето положение, отъ името на българския народъ, когото тукъ прѣдставяваме, съ радостъ нека изкажемъ високо нашата благодарностъ и признателностъ къмъ българското войнство. (Продължителни ржкоплѣскания отъ дѣсницата, дѣсния центъръ, лѣвицата и лѣния центъръ, и викове „ура“)

Нека поздравимъ житиѣ щастливци отъ дълбочината на сърцето си и да имъ пожелаемъ щастливо завръщане въ домовете си, слѣдъ като закрѣпятъ своята задача. (Бурни ржкоплѣскания отъ сжщитѣ мѣста)

На падналитѣ геройски на полето на честта за постижение българския идеалъ, нека почетемъ паметта и се поклонимъ прѣдъ свещения имъ прахъ съ ставане на крака. (Всички народни прѣдставители ставатъ и произнасятъ: „Богъ да ги прости!“)

Рамо до рамо съ българското войнство, послѣдното има високата честъ да се сражава съ мощнитѣ армии на великитѣ сили Германия и Австрия и да бѣде запазено въ тѣла си отъ храбритѣ отомански войски. Нека отдадемъ заслуженото почитание къмъ народитѣ, които сж отхранили и сж ни дали подобни братя по оружје. (Бурни ржкоплѣскания отъ дѣсницата, дѣсния центъръ и лѣвицата) Надѣвамъ се, че и въ бъдеще тия народи ще бѣждатъ мощни крѣпители на България. Парламентитѣ на тия народи издигнаха високо прочувственъ гласъ за българския народъ. Едини отъ тѣхъ, освѣтъ благодарността къмъ България за участието въ войната и съдѣйствието за ускоряване на края ѝ, устоиха нашето Народното събрание съ особени телеграфически поздравѣ.

Тѣй унгарската камара на депутатитѣ ни изпрати слѣдната телеграма: (Чете) „До Негово Прѣвъзходителство Господинъ Прѣдседателя на Събранieto. Унгарскиятъ парламентъ днесъ при откриването на първото заседание си спомни съ топли чувства за искрената обичъ на българския народъ, който застана на наша страна въ упоритата борба, която волимъ за защита на правото и на справедливостта. Далечни спомени отъ вѣковетѣ изникваха изъ смѣтното минало и обкрѣжаватъ блѣскавитѣ подвизи на нашитѣ съюзници съ лъчезарнитѣ лъчи на слънцето на справедливостта, което изгрѣ срѣщу народа на клѣтво прѣстѣпницитѣ и убийцитѣ.“

„Величавата борба е къмъ своя край. И ние сме прѣдъ нейното славно привършване. Врѣзки, заслужаващи най-голяма почитъ, свързватъ унгарската нация съ българския народъ и Августейшия му Господаръ. Негово Величество Царъ Фердинандъ, който всѣки унгарски патриотъ дълбоко уважава и искрено обича. Личността на Негово Величество, както и споменитѣ за общитѣ борби се затвърдятъ прѣзкитѣ за българо-унгарското приятелство, което ще черпи нови сили въ споменитѣ на славното минало, за да постави на здрави основи щастливото развитие на двѣтѣ страни“. Прѣдседателъ на депутатската камара, Полъ де Онеги. (Бурни ржкоплѣскания отъ дѣсницата, дѣсния центъръ и лѣвицата)

Като мислѣхъ, че ставамъ отзивъ на чувствата на народното прѣдставителство, което отсъствуваше и което, вѣлвамъ, сега ще бѣде напълно съгласно съ мене, счетохъ за свой дългъ да отговоря съ слѣдующата телеграма: (Чете)

„Буда-Пеща.

„До Негово Прѣвъзходителство Господина Прѣдседателя на камарата на депутатитѣ.

„Отъ името на българското народно прѣдставителство благодаря най-учтиво за спомена, съ който почтениятъ унгарски парламентъ, по случай откриване на заседанията си, удостоява скромния български народъ. Нашиятъ народъ, слѣдъ надлежна прѣцѣнка, съ готовностъ се намѣси на страната на унгарския народъ въ ожесточената борба за възтържествуване на правдата, свободата на народитѣ и за своето собствено обединение. Чувствата на унгарската нация къмъ насъ сж чувства и на българската нация къмъ Васъ. Тия чувства и особено взаимнитѣ интереси на двѣтѣ нации, безспорно, сж главнитѣ подбудители, за да се рѣши България да стане скромнъ съюзникъ на централнитѣ велики сили въ борбата противъ клѣветницитѣ, убийцитѣ и тѣхнитѣ подстрѣкатели и крѣпители. Увѣренъ съмъ, че тия чувства и взаимни интереси ще диктуватъ и занаятъ на двѣтѣ нации и тѣхнитѣ вождове да заякчатъ още по-силно врѣзкитѣ на унгарския народъ къмъ българския и обратно, за да се постигне желаното отъ двѣтѣ съседни страни могъщо развитие“. (Ржкоплѣскания отъ сжщитѣ мѣста)

„Прѣдседателъ на Народното събрание:

Д-ръ Д. К. Вачовъ.“

Получи се и друга телеграма — отъ унгарската камара на магнатитѣ съ слѣдното съдържание: (Чете)

„До Негово Прѣвъзходителство Господинъ Прѣдседателя на Събранieto. Камарата на магнатитѣ въ днешното си заседание рѣши да изпрати на българското Народное събрание искренитѣ си поздравѣ. Камарата на магнатитѣ е горда, като вижда, че нашитѣ съюзни войски се битъ, рамо до рамо и постигатъ успѣхи. Тя вижда въ тѣхнитѣ успѣхи бѣдщата гаранция за приятелството и благодеиствието, които трѣбва да свързватъ двѣтѣ съюзни нации. Молимъ Ви, господинъ прѣдседателю, да бѣдете тълкувателъ прѣдъ Народното събрание на тѣзи чувства, които Ви изразявамъ съ увѣрене въ отличната ми къмъ Васъ почитъ.“

„Прѣдседателъ на камарата на магнатитѣ:

Баронъ де Жосика.“

(Ржкоплѣскания отъ дѣсницата, дѣсния центъръ и лѣвицата)

Счетохъ сжщо за дългъ да отговоря отъ името на народното прѣдставителство съ слѣдующата телеграма: (Чете)

„Буда-Пеща. Негово Прѣвъзходителство Господинъ Прѣдседателя на Камарата на магнатитѣ г. Baron de Josika.

„Приемайки съ живо удоволствие горѣщитѣ поздравѣ, които получихъ отъ Ваше Прѣвъзходителство и отъ почитаемота Камара на магнатитѣ по случай откриването на заседанията ѝ, азъ съмъ честитъ отъ името на Народното събрание и отъ мое име да изкажа признателността на българския народъ за вниманието, съ което го удостоявате. „Скромнъ сътрудникъ на унгарската и на другитѣ братски по оружје нации отъ великитѣ централни сили, българскиятъ народъ полага всички жертви за увѣнчаването на общата възвишена кауза съ успѣхъ, увѣренъ, че тържеството на съюзническото оружје ще заякчи чувствата, на които вие сте тълкувателъ днесъ и взаимнитѣ ни интереси, които сж залогъ за свѣтло и честито бъдеще.“

Прѣдседателъ на Народното събрание: Д-ръ Д. К. Вачовъ“. (Ржкоплѣскания отъ сжщитѣ мѣста)

Имамъ честъ да съобща на народното прѣдставителство, че е постигналъ отъ Министерството на финанситѣ законопроектъ за извънредни сврѣхсмѣтни кредити за 500.000.000 л за военни нужди и 30.000.000 л за подпомагане на нуждающитѣ се войнишки сѣмейства.

Този законопроектъ, който ще се раздаде още днесъ на народнитѣ прѣдставители, ще бѣде прѣдметъ на разискване въ слѣдующето заседание. . . .

Министъръ-прѣдседателъ д-ръ В. Радославовъ: Прѣдлагамъ да имаме заседание утрѣ.

Прѣдседателъ: . . . което ще трѣбва да бѣде утрѣ.

Тѣй като съ утрѣшния день се свършва редовната сесия и ще трѣбва да се продължатъ заседанията, за да можемъ да прокараме всички законопроекти и прѣдложения, които ще ни се прѣдставятъ, моля народното прѣдставителство да гласува да се продължатъ заседанията на втората редовна сесия на настоящето Събрание до 15 януарий 1916 г. Които сж съгласни съ туй прѣдложение на прѣдседателството, моля, да си вдигнатъ ржката. (Всички вдигатъ ржка) Приема се единодушно.

Тъй като по правилника утрѣ нѣмаме засѣдание, моля народното прѣдставителство да рѣши да имаме засѣдание. Които сѣ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Всички вдигатъ рѣка) Приема се единодушно.

Прѣдлежи да имаме на дневенъ редъ за утрѣшното засѣдание, на първо мѣсто, избиране комисии — една по изработване проектъ за отговоръ на тронното слово, и други — по разнитѣ министерства, и на второ мѣсто, първо че-

тене на законопроекта за извънредни свръхсметни кредити за 500.000.000 л. за военни нужди и 30.000.000 л. за подпомагане на нуждающитѣ се войнишки сѣмейства.

Утрѣ ще имаме засѣдание въ опрѣдѣления отъ правилника часъ.

Вдигамъ засѣданието.

(Вдигнато на 1 ч. 10 м. слѣдъ пладне)

Прѣдседателъ: Д-ръ Д. К. ВАЧОВЪ.

Секретаръ: Д-ръ ДИМИТРОВЪ.

Началникъ на Стенографското бюро: Т. ГЪЛЖБОВЪ.